

πῶς πολλά τὰ πρὸς π, ἀλλ' ἔχ' ἐν ἑνὶ ᾧ πῶς
 μὴ πολλά μονάδες παρὰ τὸ πρῶτον ἐν, ζη-
 τεῖται. πῶς δὲ πολλά αἴτια παρὰ τὸ αἴσιον,
 ἕκ ἐ π. κρητοὶ χρῶν) καὶ λέγουσι μέγα, μικρόν·
 πολὺ, ὀλίγον, ἐξ ὧν οἱ ἀριθμοὶ μικρόν, βρα-
 χύ, ἐξ ὧν τὸ μέγος πλατύ, στενόν, ἐξ ὧν τὸ ἐ-
 πίπεδον· βαθύ, ταπεινόν, ἐξ ὧν οἱ ὄγκοι
 καὶ ἐπὶ εἰδη πλείω λέγουσι τὰ πρὸς π. πού-
 τοις δὴ τί ἄντι τὰ πολλά εἶδη; αἰτίαν μὲν οὖν
 (ἀσπερ λέγουσιν) ὑποθέται τὸ δυνάμεθ' ὄν ἐξ
 σφ. αὐτὸ ᾧ πρὸς παφλίω αὐτὸ ταῦτα λέγων,
 τί τὸ δυνάμει ὄν τὸ ἐκ καὶ οὐσία, μὴ ὄν ᾧ κρη-
 αὐτὸ ὁ τὸ πρὸς π. ἀσπερ εἰ εἶπερ τὸ ποῖον,
 ὁ εἶτε δυνάμει ὄν τὸ ἐν, ἢ τὸ ὄν, εἶτε ἀπόρασις
 τῆς ἐνός, οὔτε τῆς ὄντος, ἀλλ' ἐν π. ἡδ' ὄντων
 πολὺ τε μέλλον (ἀσπερ ἐλέχθη) ἐξ ἧς τε πῶς
 πολλά τὰ ὄντα, μὴ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ κρητη-
 ρία ζητεῖν, πῶς πολλά οὐσία, ἢ πολλά
 ποιὰ, ἀλλὰ πῶς πολλά τὰ ὄντα. τὰ ἄνω γὰρ
 οὐσία, τὰ δὲ καὶ ἐν, τὰ ᾧ πρὸς π. ὅπῃ μὴ οὖν
 ἡδ' ἄλλων κρητηρησίων, ἔχει τινα καὶ ἀλλω
 ἐπίστασιν, πῶς πολλά. διὰ γὰρ τὸ μὴ χωρε-
 ῖσθαι εἶδη, τῷ τὸ ὑποκείμενον πολλά γίνεσθαι καὶ
 εἶδη, ποιὰ τε πολλά εἶδη καὶ ποσὰ καίτοι δεῖ γέ-
 νια εἶδη ὕλλω ἐκαστῶ γένει πλὴν χωρεστώ-
 κιδώατων ἡδ' οὐσιῶν. ἀλλ' ὅπῃ ἡδ' ὁ δὲ π.
 ἔχει τινα λόγον, πῶς πολλά τὸ τὸ δὲ π., εἰ μὴ
 π. ἐκαστῶ καὶ τὸ δὲ π. καὶ εἴσις τις ταυαῖτη. αὐ-
 τι δὲ ὅτι ἐκείθεν μέλλον ἢ ἀπορία, πῶς
 πολλά ἐνεργεία οὐσία, ἀλλ' οὐ μία. ἀλλὰ
 μὴ καὶ εἰ μὴ ταῦτόν ὄν, τὸ τὸ δὲ καὶ τὸ πο-
 σόν, οὐ λέγεται πῶς καὶ διὰ τὰ πολλά τὰ ὄν-
 τα, ἀλλὰ πῶς καὶ διὰ τὰ ποσὰ πολλά. ὁ γὰρ
 ἀριθμὸς πῶς, ποσόν π. σημαίνει καὶ ἢ μονάς,
 εἰ μὴ μέτρον, ὅπῃ τὸ π. τὸ ποσὸν ἀδιαίρετον.
 εἰ ἄνω οὖν ἔτερον τὸ ποσόν, καὶ τὸ τὸ ὄν, ὅπῃ οὐ
 λέγεται τὸ τὸ ὄν ἐκ πινος, οὐδὲ πῶς πολλά.
 εἰ ᾧ ταῦτα πολλὰς ὑπομῆσαι ὁ λέγων ἐνα-
 πτώσις. ὅπῃ σφῆς εἰ ἀπ' π. ὅπῃ σφῆς καὶ σφῆς
 τὸ ἀριθμῶν, πῶς δὲ λαβεῖν ἢ πῶς ὡς εἰ-
 σι. τῷ μὲν γὰρ ἰδέας πινεῖν, παρεχόνται πινε-
 αἰτίαν τῶς· εἰσιν, εἰσὶν ἐκαστῶ τὸ ἀριθμῶν ἰδέα
 π. ἢ εἰ ἰδέα τῶς ἄλλοις αἰτίαι. τῷ εἶδη ὄν δὴ
 ποσῶν εἶσω γὰρ αὐτῶς ὑποκείμενον αὐτο.
 τῷ δὲ αὐτῶν ἄνω τὸν ἑβόνον ἐκ αἰούριον, διὰ τὸ
 τῶς ἐκαστῶς διχερηείας ὄραν παρὰ τῶς ἰδέας,

quonam modo ad aliquid multa esset,
 non unum. Nunc vero quo quidem mo-
 do multæ vnitates præter primum unum,
 quaeritur: quo modo vero multa inæqua-
 lia, minimè. Quamuis vnuntur, & dicunt
 magnam, parum, multum, paucum, ex qui-
 bus numeri: longum, breue, ex quibus lon-
 gitud: latum, strictum, ex quibus planum:
 profundum, humile, ex quibus moles: e-
 tiam adhuc plures species eius dicunt,
 quod ad aliquid est. Quid igitur his causæ
 est, vt multa sint? Neceffe itaq. est (quem-
 admodum dicimus) vniciuque supponere
 potentia ens. Nam & ille, qui hæc dixerat,
 hoc quoq. commonstrauit, quod aliquid
 potentia sit ens, hocque substantia: nõ ens
 autem per se ipsum, videlicet quia ad a-
 liquid. Ac si diceret, tale quod neque po-
 tentia est vnum aut ens, neque vnus aut
 entis negatio est, verum vnum quid entiu
 est. At multo magis, (vt dictum est) si qua-
 siuisset, quonam modo entia multa sunt,
 non quæ in eodem prædicamento, quo
 modo multæ substantiæ, aut multa qualia
 quaerendo, verum quo modo multa entia.
 Quædam nanque substantiæ, quædam pas-
 siones, quædam ad aliquid sunt. In aliis ig-
 nitur prædicamenti habet alia etiã quan-
 dam consideratione, quonam modo multa
 sint. Etenim propterea quod non sunt
 separabilia, eo quod subiectum multa sit,
 & est, qualia quoque multa sunt, & quan-
 ta: & quamuis oportet vniciuque generi
 aliquam esse materiam, separabilem ta-
 men à substantiis impossibile est. In iis au-
 tem, quæ quod quid sunt, habet quandam
 rationem quomodo multa ipsum, quid
 sunt, si non quid erunt, & quod quid, &
 quædam talis natura. Hæc vero dubitatio
 illinc magis est, quomodo multæ actu sub-
 stantiæ, & non vna. At vero si non idem
 sit hoc & quantum, non dicitur quomodo,
 & cur entia multa sunt, sed quo modo, &
 quare multa quanta. Omnis nanq. nume-
 rus quantum quid significat. Et vnitas nõ est
 nisi mensura: quia ea est, quæ secundum
 quantum indiuisibilis est. Si igitur quantum,
 & quod quid, alterum, nõ dicitur, quod quid
 est, ex quo, neq. quomodo multa. Si autè i-
 dem, multas sustinet contradictiones, qui
 hæc dicit. Suggestere autem quispian de
 numeris etiã consideratione possit, vñ denã
 sit accipienda fides, quod sint. Apud eum
 nanq. qui ponit ideas, præbent quandã en-
 tibus causam. Si quidem vnusquisq. nume-
 rorum idea quædam est: idea sanè cæteris

vt sint, quomodo cunq. causa est. Sit enim hoc eis suppositum. Illi verò, qui hoc qui-
 dem modo non putet, propterea quod videat difficultates, quæ circa ideas existunt,